

Ons leed is niet te zeggen maar er zijn te weinig woorden om te danken voor het rijke en zo intense leven van

JACQUELINE VAN DAMME
echtgenote van Maurice Ceulemans

Kleuteronderwijzeres in het Instituut van de Ursulinen te Mechelen

Zij werd geboren te Meise op 25 september 1940, en stierf bewust van de ziekte die haar leven vernietigde, op 17 maart 1988 te Mechelen.

Jacqueline was anders dan de anderen.

Ze was zo heel bijzonder. Je wist nooit met wie haar te vergelijken...Zij was voor ons allen uniek, onvervangbaar, onherhaalbaar.

Ze had angst om jong te sterven, maar intussen strooide ze rozen, ontelbare rozen van liefde en begrip voor Maurice en Tiny, voor de school waar ze zo onlosmakelijk mee verbonden leefde en voor de vele vrienden.

Ze bleef voor allen een levend mirakel. Vandaag nog doodziek,'s anderendaags als 't ware weer verzezen.

Ze was zo begaafd...een geboren kleuteronderwijzeres die zelf nog altijd iets van het ontwapenende van een kind in zich droeg.

Ze hield van al wat mooi was. Heel haar huis vertelt over haar.

Muziek kon haar betoveren, ze kon prachtige foto's maken en vooral iets van de onvervalste pracht van de natuur naar boven halen.

Haar stem blijft nog altijd naklinken. Altijd heel attentievol naar de anderen informierend, voor ze maar een woord over eigen zorgen zou loslaten.

Ze werd doorheen de jaren een vertrouwde vriendin voor het verplegend personeel van het O.-L.-Vrouwziekenhuis en de dokters.

Ze wist dat ze leefde met de dood in 't bloed en toch vocht zij met een bijna bovennatuurlijke kracht tegen het noodlot.

Jarenlang was haar levenswil veel sterker dan de onafwendbare dood.

Maurice en Tiny, door het leed zo diep met haar verbonden, hebben haar letterlijk doorheen het leven verder gedragen tot aan de grens waar mensen elkaar uit handen moeten geven en toevertrouwen aan Hem die haar tot het leven riep: God, die sterker is dan alle noodlot en over de dood heen leven biedt.

Moge zij die zo hield van al wat mooi en bijna volmaakt was, nu genieten van de heerlijkheid, die Hij heeft bereid voor allen die zo ontwapenend als een kind door het leven gaan.

Maurice, Tiny en familie danken voor uw meeleven en meebidden.

Begr. A. Janssens, Zemst - Druk. Binst, Zemst

*Uw leven was als
het graan op de velden
het bracht overvloedig
vruchten voort*